

פורנו-סילבסטר

כל היהודים שבילו את ליל-הסילבסטר בשינה, בשוטטות ברחובות, או בהצגת השאלה מדוע חוגגים אנו את חג הסילבסטר, יכולים רק להצטער על כך. משום שאחיהם בני ישראל לא ביזבו את זמנם על שטויות כאלו. הם עלו, שמחו ושתו כדת וכדין.

לא היה כמעט איש חשוב אחד שלא בילה באיזה מקום. החשובים, שהיו להם 30 לירות, דמי כניסה, הלכו ל**לואיר פלוקסמן**, צעיר מפעילי מפא"י. שם היתה להם הזדמנות לראות את **אברהם עופר ומונייה שפירא**. כולם שאלו את כולם אם זהו אברהם עופר, מנהל חברת אשדוד וזה מונייה שפירא, סוחר המכוניות. כולם ענו להם שכן. יומיים לאחר מכן התפרסם מונייה בגלל סיועו לפתרון בעיית פקקי-התנועה. הוא המציא שיטה של איום באקדה על מפירי זכות-הקדימה שלו בכבישים, ועל כך נעצר. אבל אז, במסיבה, עוד לא ידע איש שהוא ימציא את זה. הוא היה עוד מפורסם בזכות עצמו.

אחר כך הציגו להם סרטים פורנוגרפיים גרמניים בתרגומו, ביאוריו, והנחיתו של **נחום רז**, שרגאניצר לצעירים.

האנשים החשובים, שלא הלכו לראות סרטים פורנוגרפיים אצל מאיר פלוקסמן, הלכו למסיבה של מנהל הברה חשובה בארץ. היו שם כל מיני נערות-זוהר והציגו לכולם סרטים פורנוגרפיים.

מי שלא הלך לראות סרטים פורנוגרפיים אצל המנהל, הלך למסיבה במלון מפואר מסויים, מן החשובים במדינה. במלון לא הציגו סרטים פורנוגרפיים, אבל לאיש לא היה פנאי לעסוק בצילומים. הזוגות שכרו שם חדרים, בתוך החדרים הם התחלפו.

מי שלא הלך למלון הנ"ל הלך למסיבה של **אוסקר קמבה**, דייל אל-על. היו שם **אילנה פורת ופינו פלוס**. כולם שאלו את כולם אם זוהי אילנה פורת, הסגנית של יהודית מנור, אם זהו פינו פלוס סגן מנהל אוניברסיטת ביהמ"ד. היו שם גם **רותי גרטי** **נוימן עם לני לנדס**. וידיאן דב"ביאנקו עם תחש. כולם התעניינו אם וידיאן תיפרד מהתחש שלה או לא. כי היו שמעות כאלו. זה היה כל כך מעניין, עד שלא היה צורך בסרטים פורנוגרפיים.

נקמת הקוקסינלים

לכל מצב יש בעיות משלו. מי חשב פעם, למשל, איזה בעיות יכול ליצור מצב קוקסינלי? כן, כולם יודעים שקשה להיות אשה, כולם יודעים שקשה להיות גבר ו- בסתם שקשה להיות שניהם בעת ובעונה אחת. אבל אלה הן לא בעיות, אלה הם קשיים.

ילדיו, לקח את הדיילת מאל-על, שהיא גרושה, והם נסעו לטיול ממושך ב- ארצות-הברית.

הטיול היה יפה והבטיח גדולות. דובר בו על אהבה גדולה, עתיד מאושר וני- שואין.

אבל כל זה לא קרה. מנהל המלון חזר לאשתו. הדיילת נשארה בניו-יורק, לבדה, בדירתה הריקה של זמרת יש- ראלית.

בלחץ של שני החילות. לאחר שנה התגרש הוגו. מאז הספיק קובה להפוך למלך היי-היליה של תל-אביב ועשה קאריירה מזהירה בנערות-זוהר עולמיות.

גישהווי השניים עומדים להתקיים ביום השלישי בעוד שבועיים. הם לא יהיו כל כך מבוכים, כמו אלה הראשונים. בעצם הם יקרו כמעט בטעות.

כשאשתו לעתיד, **ריימונד בייאיר**, באה לצברה עם ילד שלה, מתוסף מרוקאי היא לא מצאה חן בעיניו של קובה, וקובה לא מצא חן בעיניה. הם התחילו ללכת ביחד. הוא הלך איתה בצחוק, בלי שום כוונות רציניות, והיא הלכה איתו, כי הוא לא שם לב אליה. "הייתי רגילה שבכרמים יאהבו אותי, וזה שיגע אותי שהוא לא שם לב אלי" היא אומרת. וככה הם המשיכו ללכת ביחד.

באותו זמן גם לא היה לו כסף והוא לא ידעה לבשל. אחר כך הוא הפך להיות עשיר וקנה לה מלתחה גדולה, ממולאת ביהלומים. היא למדה לבשל, להכין לו את המאכלים האהובים עליו. אז החלה לפרוח הבנה הדדית בין השניים.

לריימונד המרוקאית, יש חיוך חמוד, וזוג עיני-שקד חומות. היא מספרת בשמחה וזכרונות מהעבר הקרוב שלה. "אחר כך עברתי לגור אצלו. בהתחלה החוקנו שתי דירות, כי פתחתי שתי הורים יידעו שאני גרה אצלו. עד שיום אחד ההורים שכי באו לבקר אותי, והשכנים אמרו להם שאני לא גרה איפה שהם חושבים שאני גרה, אלא ממול. הם צילצלו בדלת של קובה, ואני פתחתי להם את הדלת בחלוק-בית.

"טוב, לא היה צורך בהסברים נוספים. אז עברתי לגור איתו באופן קבוע. בהתחלה לא ידעתי אפילו לעשות קפה. כל בוקר היה בא איש מיוחד להכין לנו קפה.

"עכשיו אני כבר יודעת לבשל הכל. אני חושבת שזאת אחת הסיבות שטוב לו איתי." לאחר החתונה הם יסעו לירח-עסקים. הם יבלו באושר בקופני האגן ובפאריס, יבלו, יחזו בכל מופע ויחתמו שם על חוזים בשביל המועדון.

סוף המירוץ

בהתחלה היה הוא רווק מבוקש. כל ה- נשים אהבו אותו, כי היה לו שם של רווק מבוקש, והוא היה סופר. השמועות אמרו שהוא כתב ספר. ימים של עופרת או משהו. אחר-כך הוא המשיך להיות רווק מבוקש. כל הנשים אהבו אותו, כי הוא עבד ב- משרד-הבטחון, והיתה לו ספינה. מי שהיתה ילדה יפה, הוא היה לוקח אותה לטיול בים התיכון, יחד עם החברים והחברות שלו. אחר כך הוא הלך לבקש מזל בקורס בניג לאומי לתסריטאים, ומצא את אשתו. משה רשקס אינו יורנו מהכותרות. עכ- שיו הוא עומד להגיע לארץ עם אשתו ה- חדשה, מריון דייזוויץ.

לקראת בואו נודעו לי הפרטים על טכס הנישואים. היתה זאת חתונה נורא אנגלית ונורא מפוארת. היה שם אפילו שרשקס, שהיה לבוש בתלבושת שרדאוומה.

רשקס בחתונתו

זה היה מאורע כל כך מרכזי ו- חברתי, החתונה הזאת, שכתבו עליה חצי עמוד בגיזויס כרוניקל. כדי שיהיה ברור לגמרי שגאנגלי וחברתי, דווקא של ה- חברה הגבוהה ולא של הנמוכה. הליבשו את רשקס בתלבושת של מירוצי-הסוסים באסקוט. לקח שעתים להליבש אותו ושע- תיים להפשיט אותו. אבל זה היה שווה. כולם אמרו שהוא נראה כמו אנגלי מלידה. היה גם צד יהודי לחתונה. כאורחים, באו אליה אמו של רשקס, יורם פולני וציקי גן-מור. הגיעו גם ברכות מכל העולם. מי יגאל אלון, וזה ויצמן ומרדכי נמיר. בתום הטכס שרו את ההמנון הישראלי ואת האנגלי. אחר-כך היתה מסיבת-קוקסינל ואחר-כך הם נסעו לאמריקה.

ילד טוב

ידוע שבנים הם כפויי-טובה וצמר הוא לגדל אותם. בנו של אחד מגדולי הסוחרים בארץ, מהווה הכחשה לכל אלה. זה התחיל עוד בזמן שהוא היה קטן. הוא שמע בקול אמו, עוד לה לרחוץ את ה- כלים, לשפוך את הזבל. אחר כך הוא גדל, אבל המשיך לשמוע בקול אבא ואמא. אמרו לו ללכת לאוניבר- סיטה, הוא הלך לאוניברסיטה. אמרו לו ללמוד כמו ילד טוב, והוא למד טוב. אחר כך הוא גדל עוד יותר והחל ללכת עם בחורות. אבל בקול אמא הוא לא הפ- טיך לשמוע. היא אמרה לו ללכת רק עם ילדות טובות מבתי טובים, והוא הלך רק עם ילדות טובות מבתי טובים. השבוע הוא עזב חברה שלו, בת של עור-דין ידוע, עימה הסתובב כשנתיים. האמא אמרה.

יש האומרים כי אירגון האומות המאוחדות פשט את הרגל. אין בו צורך יותר. ה- מלחמות, הרעב והמחלות, יכולים להסתדר בעולם גם בלעדיו. חבל על הזמן שלו, וגם על שלנו.

אנחנו מתנגדים לזה. אנחנו אוהבים אוימיניקים, הם כל כך חביבים. מספיק שהם מתמססים מעצמם באופן טבעי, לא ניתן לפרק אותם באופן מלאכותי.

בשבוע שעבר נלקח מאיתנו אוימיניק יקר אחד באופן שרירותי וללא שום סיבה מספקת.

אותו איש איש לא עשה שום דבר רע. רק ישב ושמר על השלום. כמה זמן אפשר לשמור על השלום? ביחוד שהוא כל כך פרוט ובלתי-ממושעם.

יום אחד התעייף איש האויים והלך לנוח. כמקום מנוחה בחר לו את ביתה של אשת רופא ירושלמי ידוע.

הוא נח לו שם בשקט, בלי בגדים מיר- תרים לגופו, ובלי כוונות רעות בליבו. פת- אום נשמעו צעדי הדוקטור מטפסים במד- רגות. האשה, שידעה כי אין בביתה מקום- מנוחה לשני האנשים יחד, זרזה את איש האויים ללבוש את בגדיו וללכת. הלך לקח את הבגדים העיקריים וברח. הבעל הגיע, עשה כל מה שבעל הגון עושה. כשקם, גילה לרגלי מיטתו זוג מכנסיים יפים ומעיל מצוחצח ומבריק.

הוא לא שמח על המציאה. להיפך, הוא התרגז. לקח את המיטפר הרשום עליה ו- הגיש תלונה לאויים.

איש האויים נשלח מהארץ. שלום לך, שלום!

חורבן הבית

חדיילת שהיא גיבורת סיפור זה, היא בעלת השכלה נרחבת. היא יודעת על-פה איזה סרטים מצוינים השבוע בקולנוע, מי הולך עם מי באל-על, ולמה.

אבל בהשכלה שלה יש חור קטן. כשרצתה להתקבל כדיילת בתערוכה ב- ניו-יורק, הציגו לה הבוחנים כמה שא- לות בלתי חשובות כמו: מתי נחרב הבית השני ועלידי מי. היא לא הצ- ליחה להיזכר. זה פשוט פרח לה מה- ראש. היא לא נתקבלה.

זה לא הפריע לה בחיים. היא לא עזבה את אל-על, ונסעה לניו-יורק כדי להחליף עבודה בעבודה. היא נסעה ל- ניו-יורק בשביל תפקיד יותר טוב. תפקיד של אשה למנהל מלון מפואר בארץ. מנהל המלון עזב את אשתו ושלושת

הם הלכו בצחוק...

בתחילת החיים הסנטימנטליים שלו, עשה יעקב ("קובה") יזלברנינג, חיל רב. הוא היה בחיל-התותחנים, התאהב בחיילת מחיל-הים, ונשא אותה לאשה. הנשואין לא יכלו להתחזק מעמד

קובה וזכ"ל